

Тоҷикистон: «иттилооти бардурӯғ» дар доираи Кодекси ҳуқуқвайронкунии маъмурӣ

Тоҷикистон: «иттилооти бардурӯғ» дар доираи Кодекси ҳуқуқваронкунии маъмурӣ

Ноябр, 2020

Мундариҷа

Пешгуфтор

Меъёрҳои байналмилалии татбиқшаванда

Ҳуқуқ ба озодии баён

Танзими «дезинформатсия», «иттилооти бардурӯғ» ва «хабарҳои қалбаки»

Мушкилоти марбут ба танзими «дезинформатсия»

Таҳлили моддаи 374(1)

Мафҳумҳо

Ният

Ба ВАО равонашуда

Мутаносиб будан

Муҳокимаи оммавии тадбирҳои сиёсӣ

Хулосаҳо ва пешниҳодҳо

Пешгуфтор

АРТИКЛ- 19 дар ин брифинг муқаррароти навро дар бораи "иттилооти бардурӯғ", ки ба қарибӣ дар Тоҷикистон қабул шудааст ва мувофиқати онҳоро ба стандартҳои байналмилалӣ озолии баён шарҳ медиҳад.

Тоҷикистон ба Кодекси ҳуқуқвайронкунии маъмурӣ дар моҳи июни соли 2020 тағйирот қабул карда, муқаррароти нав ворид намуд. Он моддаи 374, қисми 1 аст, ки паҳн кардани маълумоти бардурӯғро манъ мекунад. Аз ҷумла, дар ин модда барои ду амал ҷазо пешбинӣ шудааст:

- Амдан паҳн кардани иттилооти бардурӯғ бо истифода аз васоити ахбори омма, интернет ё дигар шабакаҳои телекоммуникатсионӣ дар шароити пайдоиш ва паҳншавии бемориҳои барои одамон хатарнок ё дар амалисозии чораҳои маҳдудкунандаи карантинӣ; ва
- Паҳн кардани иттилооти ба ҳақиқат мувофиқатнакунанда дар бораи усулу роҳҳои муҳофизат ва дигар чораҳои, ки барои таъмини амнияти аҳоли аз ҳолатҳои мазкур пешбинӣ шудаанд. Ҷазоҳо аз ҷаримаҳо барои шахсони воқеӣ ва ҳуқуқӣ ва ҷабси маъмурӣ барои шахсони воқеӣ то 15 рӯз иборатанд.

Ин ислоҳот дар қонунгузорӣ, ки дар заминаи пандемияи COVID-19 қабул гардидааст, тибқи иттилоот, дар посух ба нашри матлабҳои рӯзноманигорон, блогерҳо ва фаъолони ҷомеаи шаҳрвандӣ дар бораи ҳолатҳои сирояти COVID-19 ва тақсими ноодилонаи кӯмакҳои башардӯстона дар кишвар қабул шудааст. Он боиси зуҳури як қатор мушкилот дар ҷомеаи шаҳрвандӣ ва расонаҳо гардид, ки хавфи суйистифодаи қонун алайҳи расонаҳои мустақил ва дигарандешнро ба миён меоварад (инакомыслия¹). Муқаррароти дахлдор бидуни машварати ошкоро ва дастрасии мардум қабул карда шуданд. Нигарониҳои ҷомеаи шаҳрвандӣ аз таъсири эҳтимолии манфӣ ба озолии баён ва озолии ВАО аз ҷониби мақомот нодида гирифта шуданд.

То лаҳзаи нашри ин таҳлил маълум нест, ки муқаррароти моддаи 374 қисми 1 дар амал чӣ гуна татбиқ шудаанд. Сарфи назар аз ин ҳолат, АРТИКЛИ 19 таҳлили муқаррароти дахлдорро аз нуқтаи назари таъсире, ки қабули онҳо метавонад ба соҳаи ВАО дар Тоҷикистон расонад ва он таъсири манфие, ки онҳо ба ВАО ва овозҳои интиқодӣ дар ҷомеа расонида метавонанд, муҳим мешуморад.

АРТИКЛИ 19 ин ислоҳотро бо назардошти кори доимияш дар самти озолии баён ва иттилоот дар 20 соли охир дар минтақа, аз ҷумла дар Тоҷикистон, бо камоли майл шарҳ медиҳад. Кори мо дар кишвар ба тарғиби озолии баён, озолии васоити ахбори омма ва дастрасӣ ба иттилоот тавассути барномаҳо ва ташаббусҳои равона шудааст, ки аз ҷумла, баланд бардоштани иқтисоди ҳуқуқшиносони соҳаи ВАО, ҷимояи рӯзноманигорон ва дастгирии адвокатсияи ватаниро фаро мегиранд.

¹Ниг.мас. Парлумони Тоҷикистон тағйирот оид ба ҷарима бастан ва боздоштанро барои "хабари бардурӯғ" дар шароити пандемияи [COVID-19 тасдиқ намуд](#), 30 июни 2020 ; ё Институти байналмилалӣ матбуот: Тоҷикистон қонун дар бораи "хабарҳои бардурӯғ" оид ба короновирус қабул мекунад, , 7 июли с. 2020 .

Меъёрҳои тадбиқшавандаи байналмилалӣ

Шарҳу тафсири АРТИКЛИ 19 оид ба моддаи 374(1) Кодекси ҳуқуқвайронкунии маъмури Чумҳурии Тоҷикистон ба ҳуқуқи байналмилалӣ ва меъёрҳо дар соҳаи ҳуқуқи инсон, аз он ҷумла, ба ҳуқуқ оид ба озодии баён таъяс мекунад

Ҳуқуқ ба озодии баён

Ҳуқуқ ба озодии баён бо моддаи 19-и Эълומияи умумичаҳонии ҳуқуқи инсон (ЭУҲИ) ². ҳимоя карда мешавад ва тибқи моддаи 19 -ПБҲСШ ³ қувваи қонунӣ гирифтааст.

Фароғии доираи ҳуқуқ ба озодии баён васеъ аст. Он аз давлатҳо талаб мекунад, ки ба ҳама одамон озодии ҷустуҷӯ, гирифтани паҳн кардани ҳама гуна иттилоот ва ғояҳо, новобаста аз сарҳади давлатӣ, бо ҳар роҳу воситаи интиҳобкардаи шахс кафолат диҳанд. Кумитаи СММ оид ба ҳуқуқи башар (КҲИ), як ниҳоди шартномавии коршиносони озод, ки аз ҷониби давлатҳо риояи шудани меъёрҳои ПБҲСШ-ро назорат мекунад, тасдиқ мекнад, ки фароғии доираи ҳуқуқ ба ибрази ақида ва ғояҳо дар ҳақдест, ки ҳатто дигарон метавонанд онҳоро шадидан таҳқиромез шуморанд⁴.

Гарчанде ҳуқуқ ба озодии баён ҳуқуқӣ бунёдӣ аст, вале он ҳуқуқи мутлақ нест. Ба тариқи истисно давлат метавонад ҳуқуқҳои дар моддаи 19 (3) -и ПБҲСШ пешбинишударо маҳдуд кунад, ба шарт ки маҳдудият ба «озмоиши иборат аз се қисм» ҷавобгӯ бошад. Барои ин зарур аст, ки маҳдудиятҳо инҳо бошад:

- **Дар қонун пешбинишуда:** ҳар як қонун ё фармон бояд ба қадри кофӣ дақиқ баён шуда бошад, то ки одамон рафтори худро –талаботи қонуниятро ба шакли муносиб танзим карда тавонанд ;
- **Ҳадафи қонуниро пайғирӣ намудан:** рӯйхати чунин ҳадафҳо мукамал буда, аз эҳтиром ба ҳуқуқ ё эътибори дигарон, ҳифзи амнияти миллӣ ё тартиботи ҷамъиятӣ (ordre public) ва ҳифзи саломатӣ ё ахлоқи ҷамъиятӣ - талаботи қонуният иборат аст;
- **Дар ҷомеаи демократӣ зарур будан,** ки аз давлат талаб менмояд, ки хусусияти дақиқи таҳдид, инчунин зарурат ва таносуби амалҳои мушаххаси андешидашударо ба таври мушаххас ва инфиродӣ, алахусус тавассути

² ПБҲСШ 167 давлат иштирокчи, аз ҷумла Тоҷикистонро дар бар мегирад.

³Бо қабули он тавассути қатъномаи Асанблеяи генералии СММ;Эълумияи умумии ҳуқуқи инсон барои давлатҳо қатъиян ҳатмӣ нест, аммо ҳисобида мешавад, ки бисёре аз муқаррароти он чун ҳуқуқи байналмилалӣ маъмулӣ аз лаҳзаи қабулшавон дар соли 1948 қувваи қонунӣ пайдо кардаанд. Ниг . *Филартига алайҳи Пена-Ирала*, 630 F. 2d 876 (1980 г., суди апеллятсионии ИМА ,ҳавзаи 2г).

⁴ Кумитаи оид ба ҳуқуқҳои инсон. Мулоҳизоти тартиби умумӣ №34 нисбат ба моддаи 19: Озодии андеша ва баёни он, ССРР/С/С/34, 12 сентябри соли 2011 ., б. 11.

ташкили робитаи мустақим ва фаврӣ байни изҳори ақида ва таҳдид – талабот оид ба зарурат, нишон диҳад.

Кумитаи ҳуқуқи инсон ба таври возеҳ изҳор дошт, ки аз ҷумла, барои қонунҳои марбут ба амнияти миллӣ, ишора намудан ба маҳдудиятҳо, «барои нигоҳ доштан ё пинҳон кардан аз омма маълумотеро, ки манфиатҳои қонунии ҷамъиятро дар бар мегиранд ва ба амнияти миллӣ таҳдид намекунад ва ҳамчун таъқиби журналистон, муҳаққиқон, экологҳо, муҳофизони ҳуқуқи инсон ё дигарон барои паҳн кардани чунин маълумот» бо моддаи 19 (3) -и ПБҲСШ⁵ созгор нестанд.

Ғайр аз он, дар моддаи 20 (2) -и ПБҲСШ пешбинӣ шудааст, ки ҳама гуна таблиғоти кинаю адовати миллӣ, наҷодӣ ё динӣ, ки боиси таъъиз, душманӣ ва зӯрварӣ мебошанд, бояд аз ҷониби қонун манъ карда шавад.

Танзими “дезинформатсия”, “маълумоти бардурӯғ” ва “хабарҳои қалбакӣ”

Истилоҳоти “маълумоти бардурӯғ”, “дезинформатсия” ё “хабарҳои қалбакӣ” -ро қонунҳои байналмилалӣ ҳуқуқи инсон муайян накардаанд. Тибқи моддаи 19 (3)- ПБҲСШ муҳофизати одамон аз “иттилооти бардурӯғ” усулан ҳадафи қонунӣ барои асоснок намудани маҳдудсозии ҳуқуқ ба озодии баён нест.

Тавре ҷаҳор Гузоришгари махсус оид ба озодии баён дар Эълومияи муштарак дар соли 2017 ҳушдор медиҳанд, шахсони роҳбарикунандаи мансабдор барои бадном кардан ва тарсонидани ВАО ва шахсиятҳои озодандеш торафт бештар тамғаи “хабарҳои қалбакӣ” -ро истифода мекунанд, ки ин хавфи таҳдидҳои зӯрвариро барои чунин афрод афзоиш ва эътимоди мардумро ба расонаҳо коҳиш медиҳад⁶.

Нуктаи муҳими ин усул ҳамоно он боқӣ мемонад, ки «ҳуқуқи инсон барои додани иттилоот ва ғояҳо танҳо бо изҳороти «дуруст» маҳдуд намешавад, зеро ин ҳуқуқ инчунин ҳимояи иттилоот ва ғояҳоеро дар назар дорад, ки метавонанд боиси ташвиш, нигаронӣ ва нороҳатӣ шаванд». Ҷор фиристодаи махсус ба таври возеҳ изҳор доштанд, ки “манъи умумӣ паҳн кардани иттилоот дар асоси ғояҳои норавшан ва духӯра, аз ҷумла манъи” хабарҳои қалбакӣ “ё” иттилооти ғаразнок”, хилофи қоидаҳои байналмилалӣ дар мавриди маҳдуд кардани озодии баён мебошад.”⁷

⁵ Мулоҳизоти тартиби умумӣ №34, ки қаблан зикр шуд, банди 30.

⁶ Баёнияти муштарак оид ба озодии баён ва ҳамчунин хабарҳои “фейк”, дезинформатсия ва пропаганда. Гузоришгари махсуси Созмони Миллалӣ Муттаҳид оид ба масоили ҳуқуқ ба озодии эътиқод ва баёни озодии он, Намояндаи Созмони Амният ва Ҳамкории Аврупо доир ба масоили озодии ВАО, Гузоришгари махсуси Созмони кишварҳои амрикоӣ оид ба масоили озодии баёни андеша ва Гузоришгари махсус оид ба масоили озодии баён дар Африқо, 3 март соли 2017

⁷ Ҳамон ҷо.

Мушкилоти марбут ба танзими “дезинформатсия”

Гуфта мешавад, ки “дезинформатсияи сирояткунанда” ба яке аз хусусиятҳои асосии фазои муосири иттилоотӣ табдил ёфтааст. Аз ҷумла, пас аз интихоботи президентии соли 2016 дар ИМА, вай дар мувоҳидаҳои миллӣ, минтақавӣ ва байналмилалӣ дар бахши ВАО мавзӯи бартариятдор шудааст.

Паҳншавии ривоятҳои “бардурӯғ” хусусияти низоми алоқаи рақамӣ ва маъруфияти шабакаҳои иҷтимоии ҷаҳониеро тақвият мебахшад, ки моделҳои тиҷоратиашон ба афзоиши ба истилоҳ “кликбайт” ва ҳикояҳои сенсатсионӣ мусоидат мекунанд, ки дар асл аксар вақт маълумоти ғалат, дезинформатсия, ё ба таври оддӣ санҷида нашудаанд⁸. Баъзеҳо инчунин тасдиқ мекунанд, ки ин дар навбати худ мушкилоти “хубобҳои иттилоотӣ” -ро ба вуҷуд меорад, ки дар он гурӯҳҳои одамон доимо ва ҳадафмандона бо иттилоот ва хабарҳои созор бо ақидаҳоиашон таъмин карда мешаванд (маълумоте, ки ба ақидаи онҳо муҳолиф аст ва ҳар чӣ ба онҳо маъқул нест, сарфи назар карда мешавад)⁹. Тадқиқот инчунин коҳиши сатҳи эътимод ба ВАО-ро дар саросари ҷаҳон нишон медиҳад¹⁰.

АРТИКЛИ 19 қайд мекунад, ки Шӯрои Аврупо дар гузориши худ «Бетартибии иттилоотӣ: роҳ ба сӯйи бунёди байнисоҳавӣ барои таҳқиқот ва таҳияи сиёсат» намудҳои гуногуни «иттилооти бардурӯғ» -ро ба ду самт - «ростӣ» ва «зарар» гуруҳбандӣ намудааст. Вай изҳор доштааст, ки “иттилооти бардурӯғе, ки бидуни қасди расонидани зарар паҳн шудааст, бояд” мизинформатсия “номида шавад. Иттилооте, ки воқеӣ/ҳақиқӣ аст, аммо бо мақсади расонидани зарар паҳн карда мешавад, “малинформатсия” мебошад (масалан, дар ҳолатҳои “порноинтиқом”, озору азияти ҷинсӣ ва ғ.)¹¹. Ниҳоят, маълумоте, ки ҳам дурӯғ аст ва ҳам бо мақсади зарар паҳн карда мешавад, “дезинформатсия” мебошад. Ҳарчанд АРТИКЛИ 19 мавқееро ишғол мекунад, ки маҳдудиятҳои “ғайриҳақиқӣ” тибқи стандартҳои байналмилалӣ озодии баён қонунӣ нестанд. Ин кӯшиши тақсим кардани “бесарусомонии иттилоотӣ” ба категорияҳои ҷудогона барои муҳокимаи илмӣ масъала асоси муайян фароҳам меорад.

Масъалаҳои маълумоти ғалат ва нодуруст (дезинформатсия ва мизинформатсия) дар заминаи бӯҳрони давомдори ҷаҳонӣ дар соҳаи тандурустӣ, вобаста ба паҳншавии COVID-19, боз ҳам мубрамтартар гардиданд¹². Ҳанӯз моҳи феввали соли 2020 Созмони Ҷаҳонии Тандурустӣ (СҶТ) аз “дезинфодемия” изҳорӣ нигаронӣ намуд, ки дар натиҷаи ҷараёни маълумоти бардурӯғ ва гумроҳкунанда дар бораи COVID-19 ба амал омада буд. Ба ҳамин монанд, ЮНЕСКО рушди доимии «дезинфодемия» -ро дар робита ба масъалаҳои пайдоиши вирус, табиати он, пешгирӣ ва табобат қайд кард¹. Иттилооҳои дар шабакаҳои иҷтимоӣ тарғибкунандаи доруҳои қалбакӣ, назарияҳои тавтиа ва гузоришҳои носаҳеҳ дар бораи паҳншавии вирусро нисбат ба маълумоти

⁸ Р. Мейер, [Мрачные выводы крупнейшего в истории исследования фейковых новостей](#), The Atlantic, 8 март соли 2018

⁹ Ниг мас. баромади [Илая Паризера дар TED-talk](#), март соли 2011.; Си Ти Нгуен, дотсенти фалсафа дар Университети Юта Валли, [Проблема жизни внутри эхо-камер](#), The Conversation, 11 сентябри соли 2019 г.; Мостафа М. Эль-Бермави, [Пузырь ваших фильтров разрушает демократию](#), Wired, 18 ноябр, с2016.

¹⁰ ЮНЕСКО, Равандҳои ҷаҳонӣ дар соҳаи озодии баён ва рушди ВАО. Ҳисоботи глобалӣ барои солҳои 2017/2018 – Резюме, с 2017., Париж, саҳ. 16.

¹¹ ЮНЕСКО, Равандҳои ҷаҳонӣ дар соҳаи озодии баён ва рушди ВАО. Ҳисоботи глобалӣ барои солҳои 2017/2018 – Резюме, с 2017., Париж, саҳ. 16.

¹² ЮНЕСКО, Мубориза бо [дезинфодемия: Кор бо ҳақиқат дар замини COVID-19](#).

манбаъҳои мӯътабар, одамон бештар дида ва хондаанд. Баъзан, дурӯғҳо ба гузоришҳои ВАО анъанавӣ ворид мешаванд. Дар бисёр ҳолатҳо, иттилооти бардурӯғ диққати мансабдоронро парешон мекунад, нобоварино ба ҳукуматҳо зиёд мекунад ва боиси сардаргумии мардум мегардад¹³.

Ҳарчанд дезинформация ҳамеша вучуд дошт ва ҳамеша манбаи эҳтимолии зарар буд, таҳқиқот инчунин нишон медиҳанд, ки паҳн шуудан ва таъсир расонидани дезинформатсияи онлайнӣ бояд мавзӯи таҳқиқоти васеъ бошад¹⁴. Ин маънои онро надорад, ки ҳама тарғиботу ташвиқот комилан беҳудаанд, аммо бояд эътироф кард, ки пеш аз он ки мо нисбат ба дезинформатсия чораҳои ҷавобии коро таҳия намоем, мо бояд дарк намоем, ки он чи таъсире расонидан метавонад. Ҳатто вақте ки ҷомеаҳо бо вирусҳои нав рӯ ба рӯ мешаванд, ҳатмист, ки аксуламалҳои мо бодидиқат таҳия шаванд, ба таври оммавӣ муҳокима шаванд, бо далелҳои таҷрибавӣ ва мутобиқи меъёрҳои озодии байналмилалӣ баён ва стандартҳои ҳуқуқи инсон мувофиқат кунанд.

АРТИКЛИ 19 қайд мекунад, ки давлатҳои ҷаҳон барои таҳияи чораҳои ҷавобии мусбат алайҳи дезинформатсия дар атрофи COVID-19, баъзе талошҳо, ба монанди маъракаи саводнокии оммавӣ ва маъракаи коммуникатсионӣ анҷом доданд. Баъзе кишварҳо бо танзими ҳуқуқӣ, аз ҷумла тавассути воқуниши фавқуллода ба пандемия воқуниш нишон доданд. Дар аксари ҳолатҳо, чунин танзим дар доираи расмиёти саросемавор қабулшуда бо назорати маҳдуди ҷамъиятӣ (агар бошад) сурат гирифт. Бисёр қонунҳо манъкуниҳоро бо истилоҳоти мавҳум ифода намуданд, ки барои сӯиистифода кушода буданд ва инчунин таҳримҳои номутаносибро дар бар мегирифтанд. Гарчанде таърифи аз ҷониби умум қабулшудаи иттилооти ғалат ё маълумоти нодуруст вучуд надорад (миз- ё дезинформатсия), қонунгузориҳои бисёр кишварҳо ва муҳокимаҳои ҷорӣ ҷамъиятӣ аксар вақт истилоҳоти духӯра ва / ё субъективӣ, аз қабилӣ "иттилооти бардурӯғ" ё "маълумоти номуътамад" -ро дар бар мегиранд, ки кушиши ҳалли самараноки мушкилотро боз ҳам мушкилтар мекунад. Танзими нодурусти ҳуқуқӣ метавонад ба кори васоити ахбори оммаи мустақил ҳалал расонад ва ба ин васила ба ҷараёни иттилооти зарурии босифат ҳалал расонад ва ҷомеаро ба "назарияҳои дасисаҳо" ва "устураҳои COVID-19" боз ҳам бештар ҳассос намояд.

АРТИКЛИ 19 мехоҳад аҳамият ва таъсири чораҳои мусбат оид ба мубориза бо дезинформатсияро ҳамчун як алтернативаи афзалиятнок дар муқобили қонунгузориҳои шубҳанок нишон диҳад. Таъмини масъулиятшиносонаи ҳукуматҳо бо иттилооти саривақтӣ, дақиқ ва пурра, аз ҷумла оид ба масъалаҳои солимии аҳоли, дар давраи бӯҳрон ниҳоят муҳим аст. Тоҷикистон бояд ӯҳдадорихояшро вобаста ба шаффофият мутаносибан нигоҳ дорад ва тавсеа диҳад. Мо инчунин ҳукуматро даъват менамоем, ки барои дастрасӣ ба иттилоот ва маълумоти марбут ба таъсир ва хоҳиш додани пандемия чораҳои ҳамаҷониба андешад. Ин маълумот –иттилоот оид ба саломатӣ; маълумоти молиявӣ; иттилоот барои ашхоси осебпазир, гурӯҳҳо ва ҷомеаҳо; маълумоти идоракунии; маълумот дар бораи ҳуқуқи инсон ва ҳифзи ҳуқуқро дар бар мегирад¹⁵. Муоширати ошкоро, ростқавлона ва мунтазами байни ҳукумат ва ҷомеа эътимодно ба вучуд меорад, тавачҷӯҳи мардумро аз ривоятҳои гумроҳкунанда ва ё маълумоти нодуруст дур мекунад ва ба ин васила дар ҳалли мушкилот нисбат ба қоидаҳои ношаффофи расмӣ бештар мусоидат мекунад.

¹³ Ниг., аз ҷумла, ба тавсияҳои АРТИКЛ 19 матраҳнамуда, [Дурӯғи вирусӣ, дезинформатсия ва коронавирус](#), мартӣ с. 2020

¹⁴ НИГ. мас., н. Р. Флетчер, А. Корниа, Л. Грейвс ва Р. Клейс Нильсен, [Андозагирии фарогирии "хабарҳои бардурӯғ" ва онлайн-дезинформатсия дар Аврупо](#), Бюллетени иттилоотӣ, февралӣ с. 2018., Институт тадқиқоти рузноманигорӣ Ройтерс.

¹⁵ АРТИКЛ 19, Ҳисобот. Таъмин намудани ҳуқуқ ба иттилоот дар шароити пандемияи [COVID-19](#), май 2020 г., стр. 10–13.

Таҳлили моддаи 374(1)

АРТИКЛ 19 арз мекунад, ки моддаи 374(1) Кодекси ҳуқуқвайронкунии маъмурӣ бо сабабҳои зер бо меъёрҳои байналмилалии озодии баён мувофиқат намекунад

Мафҳумҳо

Моддаи 374 (1) ду таърифро дар бар мегирад: "маълумоти амдан бардурӯғ" ва "маълумоте, ки ба ҳақиқат мувофиқат намекунад". Гарчанде ин истилоҳҳо назар ба мафҳуми ибтидоии сатҳии "xabарҳои қалбаки", ки дар баъзе қонунгузориҳои ҷойҳои дигар мавҷуданд, бехтар ба назар мерасанд, аммо онҳо ҳанӯз ҳам васеъ ва барои сӯйистифодаи эҳтимолӣ боз ҳастанд.

Масалан, норавшан аст, ки оё "иттилооти амдан бардурӯғ" дар қисми яки моддаи 374 (1) танҳо ба иттилооти марбут ба саломатӣ ё пандемия дахл дорад, ё он метавонад ҳар иттилооте бошад, ки дар давоми мавҷудияти COVID-19 ва / ё чораҳои карантинӣ паҳн мешавад ва аз ҷониби мақомоти ҳифзи ҳуқуқ ҳамчун «дурӯғи дидаву дониста» қабул карда мешавад. Гузашта аз ин, мафҳуми нисбатан васеи «иттилооти бардурӯғ» дар бораи усулҳо ва роҳҳои муҳофизат ва дигар чораҳои барои таъмини бехатарии аҳоли андешидашуда» метавонад барои ҷазо додан ба ҳама гуна интиқод аз чораҳои муқарраркардаи ҳукумат, нодуруст истифода шавад. Он метавонад ҳамчун амали сензура истифода шуда, қарорҳо ва амалҳои мақомоти давлатиро аз танқиди қонунӣ ва назорати ҷамъиятӣ муҳофизат кунад.

АРТИКЛИ 19 инчунин қайд мекунад, ки мақомоти давлатӣ набояд барои муайян кардани он, ки чӣ ҳақиқат дорад ва чӣ на, масъул бошанд, зеро чунин «диктат дар бораи ҳақиқати расман тасдиқшуда» метавонад ҳар як ҷомеаро номаълум ба ҳукмронии авторитарӣ барад. Дар мавриди иттилооти марбут ба COVID-19, мақомоти давлатӣ ҳам метавонанд ба таҳқиқоти ҷорӣ ва навигарӣҳои илмӣ дар сатҳи байналмилалӣ дастрасӣ надошта бошанд, то ки дурустии ниҳони маълумоти марбут ба вирусро бо риояи бехатарӣ муайян кунанд. Илова бар ин, дар ҳолатҳои ба вирусҳои COVID-19 монанд, мавҷуд набудани таҳқиқоти дахлдори илмӣ, боиси иваз шудани андешаҳои сарчашмаҳои расмӣ, ба монанди СУТ ва олимони пешқадам оид ба баъзе масъалаҳои марбут ба пандемия дар тури вақт ва дар рафти тадқиқот мегардад.

Аз ин рӯ, дар робита ба амалҳои танзимӣ ё қонунгузорӣ, шубҳаовар аст, ки таърифи "маълумоти бардурӯғ" ягон вақт бо меъёрҳои байналмилалӣ мувофиқат карда тавонад, танҳо агар он бо ҳадафи муайяни қонунии дар стандартҳои байналмилалӣ пешбинишуда алоқаманд набошад (масалан, дар мавриди тўҳмат). Бо ин сабабҳо, манъи пурраи "маълумоти бардурӯғ" бо қоидаҳои озодии баён созгор нестанд. Ҳар гуна муқаррароти қонунгузорӣ, ки вазифаи "ҳаками ҳақиқат" буданро ба зиммаи давлат ва алалхусус, ба мақомоти ҳифзи ҳуқуқ вогузор мекунад, ба меъёрҳои байналмилалии ҳуқуқи башар мувофиқат нахоҳад кард.

Ният

АРТИКЛИ 19 инчунин қайд мекунад, ки моддаи 374 (1) ҳеҷ гуна қасду нияти расонидани зарар ба саломатии аҳолиро аз ҷониби паҳнкунандаи эҳтимолии иттилоот талаб намекунад. Тибқи ин муқаррарот, одамон метавонанд муҷозот шаванд, ҳатто агар онҳо маълумоти мушаххасро бидуни қасди баде бо яқдигар мубодила мекунад. Масалан, онҳо метавонистанд баъзе навиштаҳояшонро дар шабакаҳои иҷтимоӣ ҳамчун шӯҳӣ мубодила кунанд ва ё ҳатто ба дурӯғ будани маълумоте гумон ҳам набаранд. Ин муносибат фазои тарсу ҳаросро ба вуҷуд меорад ва метавонад ба таври самаранок мубоҳисаҳои қонунии ҷамъиятӣ оид ба масъалаҳои муҳими иҷтимоӣ-сиёсӣ ё марбут ба саломатиро пахш кунад.

Илова бар ин, дар шароити пандемияи зудтағйирёбанда, одамон аксаран маълумотро дар бораи COVID-19 бо ниятҳои нек мубодила мекунад, ҳарчанд дертар дурӯғ будани маълумотро исбот мекунад ва ё баръакс. Масалан, ниқобҳои рӯ дар айни замон ҳамчун яке аз воситаҳои ҷилавгирӣ аз паҳншавии сироят тавсия дода мешаванд, ҳарчанд самаранокии воқеии онҳо ҳанӯз дар маҷмуъ тасдиқ нашудааст. Дар рӯзҳои аввали пандемия, ҳатто СУТ истифодаи васеи ниқобҳоро ба аҳоли тавсия намедод. Муқаррароти моддаи 374 (1) ин вазъияти босуръат инкишофёбандаро инъикос намекунад ва метавонанд барои пахш кардани иттилооте истифода шаванд, ки дар ниҳояти қор, шояд, матлуб ва муфид бошанд.

Ба ВАО нигаронидашуда.

Моддаи 374 (1) воситаҳои ахбори омма дар байни каналҳои техникий паҳнкунандаи иттилоот, аз қабилӣ Интернет ва телекоммуникатсия мушаххасан зикр мекунад. Дар он нақши ҳаётан муҳими ВАО дар ҷомеаи демократӣ ва хусусияти қори онҳо ба назар гирифта намешаванд. Он ҳадафмандона ба рӯзноманигорон равона шудааст, ки қори худро тавассути ҷамъоварӣ, истеҳсол ва паҳн кардани иттилоот иҷро мекунад. Гарчанде маъмулан қабул шудааст, ки васоити ахбори омма бояд барои таъмини инъикоси матолиби ботавозун ва маълумоти дақиқе, ки ба шунавандагони худ пешниҳод мекунад, саъй ва талошҳои оқилона ба харҷ диҳанд, аммо ҳама гуна талаботи қонунгузорӣ барои дақиқии мутлақӣ инъикоси ВАО озодии баёнро буғӣ мекунад.¹⁶ Ин, хусусан дар заминаи журналистикаи таҳқиқотӣ ё нашри матлабҳо дар ВАО, ки мавзӯҳои мураккабро бидуни хулосаҳои ниҳии илмӣ то ҳол ба даст наомада муҳокима мекунад (масалан, вируси COVID-19, табиат, пешгирӣ ва табобати он) мушкилот хоҳад дошт.

АРТИКЛИ 19 меҳода таъкид кунад, ки васоити ахбори омма ва рӯзноманигорон вазифаи муҳиму асосии назоратро дар ҳама гуна кишварҳои демократии муассир иҷро мекунад ва вазифаи мусбати ҳукуматҳои миллӣ фароҳам овардани шароити мусоиди ҳуқуқӣ, иқтисодӣ ва амният барои матбуоти озод ва плюрализми ВАО мебошад.¹⁷

¹⁶ Ниг., мас. Суди аврупоид, «Аксель Шпрингер АГ» алайҳи Олмон, шикоятӣ №39954/08, 7 феввали с.2012, б. 93; ё Зарубин алайҳи Литва, жшиқоти №69111/17, 26 ноябри с 2019, б. 58.

¹⁷ Ниг. мас. ҚҲИ. Мулоҳизоти тартиби умумӣ №34 оид ба моддаи 19: Озодии андеша ва баён, ССРР/С/С/34, 12 сентябри с. 2011, б. 14; Уҳдадории САҲА дар соҳаи андозагирии инсонӣ, ОБСЕ/БДИПЧ, в маҷмуаи мавзӯи, нашри 3-ум, ҷузъи 1, с.2011, саҳ. 123–130; Тавсияҳои СМ/Rec(2018)1[1] Қумитаи вазирони кишварҳои аъзо оид ба гуногунандешии ВАО ва шаффофияти идоракунии ВАО, ки 7 март с. 2018 дар ҷаласаи 1309 муовинони вазирон қабул шудааст. б 1.2

Мутаносиб будан

Аммо дар нисбати таҳримҳо. Моддаи 374 (1) ҷаримаҳоро дар ҳаҷми 10-20 нишондиҳанда барои ҳисоббаробаркунӣ (тақрибан 48-96 евро) барои шахсони воқеӣ ва 150-200 нишондиҳанда барои ҳисоббаробаркунӣ (тақрибан 712-950 евро) барои шахсони ҳуқуқӣ муқаррар кардааст. Инчунин афрод метавонанд ба мӯҳлати аз 10 то 15 рӯз ба ҳабси маъмурӣ гирифта шаванд. Бо назардошти он, ки музди миёнаи меҳнат дар Тоҷикистон дар ҳоли ҳозир тақрибан 105 евро¹⁸ аст ва таърифи ҳуқуқвайронкунии маъмурӣ дар ин муқаррарот аз ҳад васеъ ва номукамал аст, АРТИКЛИ 19 ҷазоҳои дар моддаи 374 (1) пешбинишударо ба таври ошкоро номутаносиб ва хилофи меъёрҳои байналмилалӣ дар соҳаи озодии изҳори ақида ва таҷрибаи пешқадам мешуморад. Ғайр аз он, ҷазо барои баёни андеша (суханронӣ) бо маҳдудиятҳои шадиди озодии шахс, ба монанди ҳабси маъмурӣ, танҳо дар ҳолатҳои қиддитарин, ба монанди ҷазо барои дағалона вайрон кардани меъёрҳои сухан асоснок карда мешавад ва гузоштани чунин намуди масъулият бояд кафолатҳои қатъии мувофиқи дошта бошад.

Муҳокимаи оммавии тадбирҳои сиёсӣ

Ниҳоят, ҳарчанд барои ҳалли фаврии бӯҳрони саломатии аҳолии метавон чораҳои иловагӣ андешид, ҳар як амали ҳукумат, ки барои ҳифз ва беҳтар намудани вазъии саломатӣ ва амнияти ҷамъиятӣ равона шудааст, аз рӯи хусусияташ сиёсӣ аст ва аз ин рӯ, бояд барои тафтиш ва муҳокимаи мардум кушода бошад¹⁹... Азбаски ҷомеаҳои мо бемайлон бо он далел мубориза мебаранд, ки пандемия на як ҳамлаи кӯтоҳмуддат, балки як озмоиши дарозмуддат хоҳад буд, барои як ҷомеаи демократӣ муҳим аст, ки тадбирҳои солимии ҷамъиятиро доимо тавре мавриди тафтиш қарор диҳад, ки маъмулан шафофияти тасмимҳои ҳукумат ва ҳисоботпазирии идоракунии давлатиро таъмин менамунд. Ин на танҳо барои таъмини идоракунии оқилонаи демократӣ, балки дар фароҳам овардани шароити мусоид барои дарёфти роҳҳои нави самарабахши пешгирии сироят ва табobati бемориҳо муҳим аст. Дар асл, бо ҷазо додан барои ақидаҳои, ки ба стратегияи ҳимояи ҳукумат мувофиқат намеkunанд, моддаи 374 (1) ҷараёни озоди мубоҳисаҳои ҷамъиятиро оид ба масъалаҳои ниҳоят муҳими ҷамъиятӣ ҳалалдор мекунад ва метавонад ба кашф ва татбиқи тадбирҳои беҳтар муассири ҳифзи саломатии аҳолии ҳалал расонад.

¹⁸ Ниг. Сатҳи миёнаи даромад дар Тоҷикистон дар [Take Profit](#).

¹⁹ Шурои АврупоСовет, «Эҳтиром ба демократия ва волеяи ҳуқуқ ва ҳуқуқи инсон дар доираи бӯҳрони санитарии Ковид-19». Санадҳои иттилоотии SG/Inf(2020)11, аз 7 апрели 2020, ки мегуянд « каналҳои иртибототи расмӣ наметавонанд канали ягона дар замони пандемия бошанд. Ин боиси сензура ва фишори нигарониҳои қонунӣ мегардад. Журналистон, васоити ахбор, кормандони тиб, фаъолони ҷомеаи шаҳравандӣ ва дар умум ҷомеа бояд имкони танқид аз ҳукумат ва таҳлили дақиқи бархурди онҳоро бо бӯҳрон дошта бошад ».

Хулосаҳо ва пешниҳодҳо

Дар асоси гуфтаҳои боло, АРТИКЛИ 19 хулоса мекунад, ки моддаи 374 қисми 1 Кодекси ҳуқуқвайронкунии маъмури Тоҷикистон ба талаботи санҷиши се қисми маҳдудиятҳои иҷозатдодашуда барои озодии баён ҷавобгӯ нест. Гарчанде он ҳадафи қонунии ҳифзи саломатии аҳолиро пайгирӣ мекунад, аммо он ба талаботи қонуният (истилоҳоти аз ҳад васеъ ва норавшан) ва зарурат (муҳокимаи озодонаи масъалаҳои манфиати ҷамъиятро монеъ мешавад ва метавонад барои таъқиби ВАО ва дигарандешон истифода шавад) ҷавобгӯ нест.

Аз ин рӯ, АРТИКЛИ 19 ба Ҳукумати Тоҷикистон тавсия медиҳад:

- Моддаи 374 қисми 1 Кодекси ҳуқуқвайронкунии маъмури бекор карда шавад. Ҳамчун чораи муваққатӣ, мақомоти давлатӣ бояд аз иҷрои риояи намудани муқаррароти ин модда худдорӣ кунанд, алахусус, дар сурати мавҷуд набудани далелҳои ҷиддии паҳн кардани иттилооти бардурӯғ ба таври системанок ва тарҳрезӣшуда бо мақсади возеҳи зарар ба саломатии аҳоли;

-Боварӣ ҳосил кунед, ки ҳама гуна маҳдудиятҳои озодии баён, ки дар посух ба пандемияи COVID-19 қабул шудаанд, дақиқан мушаххас, зарурӣ, мутаносиб ва барои вақти муайян мебошанд;

- Дастрасии аҳолиро ба тамоми иттилооти марбут ба масъалаҳои солимии ҷомеа, аз ҷумла бо маълумот оид ба COVID-19, таъмин намудан. Ҳукумат бояд маъракаи иттилоотӣ коммуникатсионӣ оммавино мунтазам ташкил намояд, то тамоми ҷомеа, аз ҷумла ақаллиятҳо, аҳолии деҳот ва гурӯҳҳои дар канор монда, мунтазам дар бораи пешгирӣ ва табобати COVID-19 маълумоти нав гиранд;
- Таҳия ва фарогирӣ бо барномаҳои саросарии саводнокии расонаӣ бо мақсади баланд бардоштани устувории ҷомеа нисбат ба дезинформатсия ва мусоидат дар истеъмоли бошӯъронаи иттилоот. Чунин барномаҳо бояд дар машварат бо ҷомеаи шахрвандӣ ва намояндагони ВАО таҳия карда шаванд ва ҳама гурӯҳҳои синнусолиро фаро гиранд.

АРТИКЛИ 19 инчунин ВАО ва рӯзноманигорони Тоҷикистонро ба ташвиқи фаъолонаи меъёрҳои ахлоқи касбӣ, истифодаи механизмҳои мавҷуда ва дар ҳолати зарурӣ таҳия намудани механизмҳои нави самарабахши худтанзимкунӣ, бо мақсади риояи амалияи мусбати рӯзноманигорӣ ва воқуниши мувофиқи соҳа ба миз ва дезинформатсия, аз ҷумла, дар бораи COVID-19 ва масъалаҳои марбут ба он ташвиқ мекунад.

Дар бораи АРТИКЛ 19

АРТИКЛ 19 ҷонибдори таҳияи меъёрҳои пешқадами озодии баён ва озодии иттилоот дар сатҳи байналмилалӣ ва минтақавӣ ва ҳамчунин ҷонибдорӣ ҷорӣ намудани онҳо ба системаҳои ҳуқуқии ватанӣ мебошад. Шӯъбаи ҳуқуқии Артикл 19 як қатор матлабҳои муқарраркунандаи меъёрҳоро таҳия кардааст, ки қонунҳои байналмилалӣ ва муқоисавӣ ва ҳамчунин таҷрибаи пешқадамро дар соҳаҳои ба монанди қонун дар бораи бӯхтону тӯхмат, дастрасӣ ба иттилоот ва танзими паҳши барномаҳои тавсиф мекунад

Артикл 19 бо таъя ба чунин матлабҳо ва ташҳиси умумии ҳуқуқӣ , як қатор таҳлилҳои ҳуқуқӣ, шарҳҳо оид ба пешниҳодҳои қонунгузорӣ ва инчунин қонунҳои мавҷудаеро нашр мекунад, ки мавзӯи ҳуқуқи озодии баёнро фаро мегиранд . Ин кори таҳлилий, ки аз соли 1998 инҷониб ҳамчун воситаи дастгирии талошҳои мусбати ислоҳоти қонунгузорӣ дар саросари ҷаҳон гузаронида мешавад, аксар вақт боиси такмилёбии назаррас дар қонунгузори пешниҳодшуда ё мавҷудаи дохилӣ мегардад. Ҳамаи таҳлилҳои мо дар <http://www.article19.org/resources.php/legal> дастрасанд.

Агар шумо хоҳед, ки ин муҳокимаи ин таҳлилро идома диҳед, ё ягон суоле доред, ки мехоҳед таваҷҷуҳи Департаменти ҳуқуқи Артикл 19 ҷалб намоед, шумо метавонед бо мо тавассути почтаи электронӣ: legal@article19.org тамос гиред.